திருக் களர், ஸ்ரீ வீர சேகர ஞாந தேசிகர்,

திரு எம் பாவை.. திருப் பள்ளி எழுச்சி.

அகம் பிரஹ்மாஸ்மி.

அயம் ஆத்மா பிரஹ்மம்.

பிரஜ்ஞாநம் பிரஹ்மம்.

தத் த்வ மசி.

இயற்றியவர்: ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்,
வேதாந்த மடம், திருப் பூ வணம்.

விலை அணா முக் கால்.

ஸ்ரீ

உ

திருவெம்பாவை.

விநாயகர் வணக்கம்.

காப்பு.

செய்ய வீரநல் சேகரச் செம்மல்மேல்
உய்ய வேண்டி உஞற்றுநல் பாவைதான்
வைய கம்புகழ் வண்ணமு டிந்திட
ஐயன் மாமுகன் ஐங்கரன் போற்றுவாம்.

நூல்.

சீர்அமைந்த வானோர்கள் தேறும் விடியல்எனப்
பேர்அமைந்த மார்கழியில் பெட்புடனே வைகறையில்
நேர்அமைந்த சான்றோர்கள் நீர்படிந்து தூய்மையுடன்
தார்அமைந்த மாமலரைச் சாத்திப் பணிகின்றார்

கார்அமைந்த பூம்குழலாய் கண்விழியா தேஉறங்கல்
ஏர்அமையு மோவிழிப்பாய் எம்வீர சேகரனைப்
பார்அமைந்த சித்தியுறப் பாடித் தொழுதுநின்று
நார்அமைந்த நெஞ்சமுடன் நாம்தொழுவோம்
எம்பாவாய். (1)

ஆதித்தன் வானவெளி ஆர்வதன்முன் தூக்கம்அற்றுச்
சாதுவர்க்கம் யாறிழிந்து தட்பம்உற வேகுளித்துப்
பேதம்அற எங்கும் பிறங்கும்எழில் நல்குருவைச்
சோதிமறை யாவையுமே தொட்டறியா தேகலங்கும்
ஆதிநறும் கொன்றை அலர்துளபத் தார்அணிவோய்
பூதி புனையும்எங்கள் புண்ணியனே என்றுதொழ
மாதே வளருதியோ மாமுனிவீ ரேசனைநாம்
போதம் உறத்தொழுவோம் போதுகநீ எம்பாவாய். (2)

தெய்வத் திருமறைகள் சென்றறியா தோலமிடக்
கைவைத்த சான்றோர்கள் காலைநறும் நீர்ஆடி
மெய்வைத்த நம்குருவின் மேலாம் அடிபரவி
உய்வைத் தரத்துதிக்கும் ஓங்கும்ஒலி எங்கும்உற
மைவைத்த பூம்குழலாய் மற்றறியா தேதுயில்வாய்
செய்வித்தும் செம்சாலி தேங்கும் திருக்களரில்
பைவைக்கும் பாம்பணியும் பண்ணவன்வீ ரேசன்அடி
பொய்வைக்கும் மாயைகெடப் போற்றுவம்வா
எம்பாவாய். (3)

அஞ்ஞானம் மூட அலைந்து திரிந்திடும்என்
பொய்ஞ்ஞாலம் அத்தனையும் போக்க நினைந்தருளிச்
செம்ஞாயி றென்னத் திகழும் திருஅருளால்
பொய்ஞ்ஞானம் வல்லே புரம்கொடுப்ப ஏற்றிவைத்த
மெய்ஞ்ஞான நல்விளக்கை மீதொளிரச் செய்துமிக
எஞ்ஞான மும்கடந்த இன்பவடி வத்தைஒளிர்
விஞ்ஞானம் ஆக விளக்கியவீ ரேசன்சீர்
எஞ்ஞான்றும் நெஞ்சுருகி ஏத்துவம்வா எம்பாவாய். (4)

அல்லல் பிறவி அறுப்பதற்கா உள்இருளை
நல்லகன்மம் ஒன்றும் நலியாது பூதஇருள்
வெல்லும் படையால் விலகுமோ எல்விளக்கால்
நில்லா தழியும் நிலைமைபோல் ஞானத்தால்
இல்லை எனச்செய்தல் ஏலும்எனத் தொண்டருக்கு
மெல்லக் கடைவிழியால் வீச்சித் துணர்வளிக்கும்
மல்லல் திருக்களர்எம் மாமுனிவீ ரேசன்சீர்
சொல்லித் துதிப்பத் துயில்எழுவாய் எம்பாவாய், (5)

சோதிமறை ஆறங்கம் தோன்றத் துருவிஎன்றும்
மேதை உறுவோர் வியப்பவீ ரேசகுருத்
தாதா உரைத்திடவே தத்துவம்எ லாம்கடந்து
நீதான் தனியாக நித்தம் இருப்பதனைப்
பேதாய்நீ கேட்டிருந்தும் பேதுற் றயர்ந்தனையே
பாதாளம் ஏழினுமோ மேலும் பறைசாற்றி
ஓதும் அவன்உரையை ஓம்பிப் பவம்துடைக்க
நாதன்அவன் நல்தாளை நாம்தொழுவோம் எம்பாவாய்.

சாதநங்கள் நான்குநனி சார்ந்தவகை தான்அறிந்தே
வேதநம் செய்தளிக்கும் வித்தகனும் வீரேச
நாதனைநம் ஆசை நவைமரத்தின் வேர்களைந்து
சோதனைகள் செய்துநலம் தோற்றுவித்த பெம்மானை
மாதம் பலவினும்சீர் மன்னிமிளிர் மார்கழியில்
வாதனைகள் இல்லாமல் வாய்ஆர வேபுகழ்ந்து
பேதம் கழன்ற பெரும்பொய்கை நீர்ஆடி
ஏதம் கழற்ற எழுந்திருப்பாய் எம்பாவாய். (7)

வேலைசுல வும்தடமண் விண்வாயுத் தீஅறல்விண்
கோலும் மதிஇரவி கூடும்உயிர் எட்டுவித
ஆலயங்கள் உள்ளே அமர்வீர சேகரனை
நால்ஆகும் வாயானும் நாரம் துயில்வோனும்
மேல்ஆன சூள்உறவு விண்டறியா தேகலங்கி
மால்ஆக நிற்க வளர்ஒளியை நல்குருவை
ஏலா இளம்கிளியே எய்யா துறங்கிடுதல்
சாலாது நீஎழுவாய் சாற்றுவம்நாம் எம்பாவாய். (8)

பொன்னும் பிறஎவையும் பொள்என் றருள்வதுடன்
தன்னையுமே சார்வார் தமக்களிக்க வல்லவனை
அன்னை எனத் தொண்டர்தமை ஆதரிக்கும் தண்அளி
மன்னவனைச் சங்கரனும் மாதவனை ஒப்பானைத் [கொள்
தென்னைபலா கந்தி செழிக்கும் திருக்களரில்
பின்னம்அற நிற்கும் பெரியோனை வீரேசத்
தென்னவனை நல்குருவைத் தென்கழநி ஊர்ப்பதியை
வன்னக் கரும்குயிலே வாழ்த்துவம்வா எம்பாவாய். (9)

தண்நீரும் காவேரி தான்எனவே சான்றோர்கள்
உண்நீர்மை கொண்டுபுனல் ஓயா அதின்மூழ்கி
மண்ஆர் அமுத வளம்ஆர் திருக்களரில்
தண்ஆர் அளிவீர சேகரன்சீர்த் தாள்பணிந்தார்
உண்நோய்கள் எல்லாம் ஒழியவகை செய்வதற்கிங்
கெண்ணாது வாளா எவனோ துயிலுகின்றாய்
பண்ஆர் மடமொழியே பாரில் அவன்அருளாம்
தெண்நீர் படிவோம் தெளிந்தெழுவாய் எம்பாவாய். (10

கொள்ளைகொள நெஞ்சமதைக் கூடும்அழ காரினும்என்
கிள்ளை எனச் சொற்கள் கிளக்கினும்என் நல்களர்வாழ்
வள்ளலைநம் வீரேச மாமணியைத் தான்பரவி
ஒள்ளியசீர் அன்புடனே உற்ற அடியவர்க்குப்
பொள்ளல்உடல் மூன்றுப் பொருந்தும்இரு பத்தேழும்
எள்ளும்வகை யான்என் றிறுகும் முடிச்சவிழத் [யின்
தெள்ளுபுலக் கைகொடுத்த தேவனைவாழ்த் தாதொழி
கொள்ளும் துயில்நீங்கிக் கோதாய்வாழ்த் தெம்பாவாய்

மாகாயம் மூன்றுமே மாண்டொழியும் என்றுசொலி
ஆகாய ரூபம்என ஆக்கியவீ ரேசன்சீர்
வாகாய நாம்பாடி வாழ்த்துதொறும் வாழ்த்துதொறும்
போகாய கண்களின்நீர் பொள்என்று போய்உகவே
தீகாயும் நல்மெழுகு போலமநம் சேர்ந்துருகும்
ஓகோ உரைநாவும் உள்ளும் உடம்பும்எலாம்
பாகாம் எனஇனிக்கும் பன்னும்அவன் சீர்பாடச்
சேகோயும் நீர்த்தடத்தில் சென்றாடாய் எம்பாவாய். 12

பெண்உருவை நெஞ்சில் பிறங்கவிடான் வீரகுரு
நண்ணும் உமைஉருவை நன்குமனம் நீங்கவிடான்
கண்ணும் கருத்துமாக் கொண்டவனைப் பாடிஅன்பர்
உண்நெக்கு நிற்பவிழி யோடுநீர் தாரைகொளக்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தை போக்குகின்ருய்
கண்ணிற் கினியான் கழலின் புகழ்பாடின்
எண்ணில் பிறவிவரா வந்தாலும் எய்ப்படையோம்
அண்ணல் அவன்புகழை ஆதரித்தோ தெம்பாவாய். 13

வண்ணக் கிளிமொழியார் மாமைஅழ கெப்போதும்
உண்நெக் குருகியிட ஓவியத்தும் பாராதான்[றெண்ணிக்
எண்ணின் நமைஅவன்தான் ஏன்றுகொளான் என்
கண்ணைப் பிசைந்து கவலைமேல் கொள்ளாதே
அண்ணல் பரசிவன்போல் அன்பர்க்கெளியவன்காண்
தண்ணளியால் வந்ததிருத் தாய்மார்க்கும் மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணளித்து வீடருளும் கண்ணியம்கொள் வீரேசப்
புண்ணியனை நீஅணுகிப் போற்றிடுவாய் எம்பாவாய்.

தார்மேவித் தாரணியில் தன்னைத் தரவல்ல
நார்மேவும் வீரகுரு நாதன் இவன் பார்ஆரும்
தேர்மேவு பிஞ்ஞகனே தேரின்என உள்கசிந்து
சீர்மேவும் அன்பர்எலாம் தேர்ந்துநனி வாழ்த்துகின்ருர்
ஏர்மேவும் முத்தியினை எய்திப் பிறப்பகற்றப்
பார்மேவி நல்தவங்கள் பண்ணுதலும் வேண்டாவே
சூர்மேவு மைவிழியாய் கொஞ்சுதுயில் விட்டவனை
நேர்மேவி வாழ்த்திடுவாய் நேர்ந்திடலாம் எம்பாவாய்.

நாதன் திருக்களரான் நங்கள்வீ ரேசகுரு
ஏதம் வராதளித்து எம்தமையும் உள்கொண்டு
போதமதைத் தந்திரண்டு பற்றறையுமே போக்கினன்
மாதரசே கீதைபுகழ் மார்கழியில் நீர்மூழ்கிப் [காண்
போதலரும் போதினில்அப் புண்ணியனைப் பாடுவை
வாதனைகள் மூன்றும் வறுத்தவிதை ஆகிவிடும் [யேல்
சோதிமயம் ஆகத் துலங்கிடுவாய் அன்னவனைக்
காதலொடு பாடிக் கசிந்துநிற்பாய் எம்பாவாய். 16

வண்டொலிக்குஞ் சோலைமிக மன்னும் திருக்களரில்
பண்தழைக்கும் பாஞான சம்பந்தர் பாடல்பெறும்
திண்தடம்தோள் பாரிசா தேசுரர்க்குக் கோயிலதைக்
கண்டிரதம் ஐந்தியற்றிக் கண்டவர்கள் தாம்வியப்புக்
கொண்டமையக் கும்பாபி டேகம் குயிற்றித்தேர்
மண்டிவர ஈசரையே வைத்திழுக்கும் நேரமதில்
திண்தேர் நிலைக்கமகா தேவஎன வீரேசக்
கொண்டல்முத்தி கொண்டவிதம் கூறுகநீ எம்பாவாய்.

நம்மையும் ஓர்பொருளா நாடி நமஆன
பொய்ம்மைஉடல் ஆவிபொருள் போதும்எனக்கொண்டு
மெய்ம்மைஆ நந்தஉரு மேவ நமக்களித்த [தன்
செம்மை அருளாளன் தெய்வ சிகாமணியாம்
தம்மை அறிந்தவர்க்குத் தாமாய் அமர்ந்தகுரு
இம்மை மறுமைஎலாம் ஏகபரம் என்றருள்வோன்
பொய்ம்மை அகலப் பொலியும் நறும்சோதி
ஐம்மைகொளும் வீரேச அண்ணலைப்பா டெம்பாவாய்.

வாழைஎனும் புல்லில்உறும் மட்டைஎலாம் நீக்கிநடுக்
காழ்அமைந்த தண்டைக் கதுவல்என மேல்மேலாச்
சூழுகின்ற கோசம்எலாம் சூழ்ந்தொதுக்கத் தோன்று
பாழிணையும் நீக்கப் பயில்கரிநான் ஆவன்என [கின்ற
ஆழும்அந்த நல்உணர்வும் அற்பம்என விட்டகமே
பேழைப் பிரமம்எனப் பேசும்நெஞ்சும் தான்நழுவ
வாழ்கஒன்ரு என்றுரைத்த மன்வீர சேகரனை
ஏழுபவம் தொலைய ஏத்திடுவோம் எம்பாவாய். 19

தேவர்எலாம் போற்றும் திருக்களர்வீ ரேசன்தாள்
ஆவலொடு பாடி அடைந்தடியம் என்றைக்கும்
ஓவல்இன்றி வீணே உழன்று கவல்மனத்தைத்
தாவாப் பிரமத்தே தான்நிலைக்க வேவைத்துத்
தேவர் எனஉலகர் தேற நிலைத்துநின்ருல்
சாவும் பிறப்பும் தவிர்ந்த சொருபமதா
ஆவதுமெய் என்ன அறிந்தவன்தாள் பாடிஉறப்
பூஅலரும் பொய்கைபடிந் தாடுகம்வா எம்பாவாய். 20

பாவலர் நாளும் பதமலர் போற்றிநிற்க
நாவலர் மெய்ம்மைதன்னை நன்குரை செய்கநன்றே
தேவர்கள் உள்உவப்பத் திங்கள்மும் மாரிபெய்க
காவலர் பூமிதன்னைக் காக்கவே தாந்தம்எங்கும்
ஓவுதல் இன்றிஎன்றும் ஓங்குக மெய்உணர்வை
ஏவரும் கொள்ளவந்த எங்கள்வீ ரேசன்நல்ல
பூஅடி வாழ்கஇன்பம் பூத்திட என்றுரைத்து
நாவினுல் வாழ்த்த நயந்தெழுவாய் எம்பாவாய். 21

திருப் பள்ளி எழுச்சி.

சூரியன் கிழக்கினில் தோன்றினன் நன்றே
தூயநன் மரைமலர் விரிந்தன துனைந்தே,
ஆரியன் திருஅடி பழிச்சினர் அடியார்
அகிலமும் விளங்கவே பறைந்தன மறைகள்,
காரியம் காரணம் அன்றியின் றெனவே
கண்டனர் களிப்புறக் காட்சிய தாகக்,
தேரியல் திருக்களர் திகழுநற் குருவே
திருஅடி தரப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

ஊறியல் உடல்களாம் மூன்றையும் தள்ளி
உன்உரு அறிவென உணர்த்திய நாளும்,
மாறியல் பின்றிய மக்களுக் கருளி
வல்இருள் அகற்றிய மாசறு மணியே,
ஆறியல் பங்கமும் அளவிடற் கரியாய்
அருணனும் விசும்பிடை அடைந்தனன் நன்றே,
பாறியல் பின்றிய வீரசே கரனே
பதம்தரத் திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

சீர்தரும் திருஅருள் தனைப்பெறக் கருதிச்
சிறப்புறும் அடியவர் சங்கமொ டடைய,
ஏர்தரும் மறைகளின் முடிவினைக் கொள்ள
இங்குவந் தனைகொல்என் றிசைத்திடத் தொழவும்,
ஆரிய அடிமலர் தலைமிசை வைத்தே
ஆவியொ டாக்கைகொண் டாட்கொளும் குருவே,

வீரசே கரதவ விடிந்தது பிறப்பு
விளிவுறத் தொழப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

திருஉறை கோவிலூர்த் திருப்பதி மருவிச்
செகம்எலாம் புகழ்ந்திடத் திருக்களர் சென்று,
எருக்கணி பாரிசா தேசுரர் தமக்கும்
எங்கள்தா யாகிய அமிர்தவல் லிக்கும்,
பெருநகர் அமைத்தநல் பெருமையைப் பாடிப்
பெருந்தவப் பெரியரோ டடியனும் அடைந்தேன்,
திருக்களர் வீரசே கரகுரு தேவே
திருஅடி தரப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

ஊரண நாபியை உவமைகொண் டிந்த
உலகினைத் தோற்றிநின் றழிதரச் செய்யும்,
ஆரணத் தமர்ந்திடும் ஐக்யமா வாக்யம்
அவன்இவன் என்பதை யறிகெனத் திநமும்,
காரண போதம தளித்திடும் குருவே
கண்டுன தடிதொழத் தவத்தினர் புகுந்தார்,

ஏரண வுருவனே எழிற்பள்ளி இரிந்தே
எழில்வீர சேகர எழுந்தரு ளாயே. 5

திங்களும் மழுங்கிடத் திநகரன் புகுந்தான்
செப்பருஞ் சீவர்கள் திமிரம தொழிய,
மங்கள ஆரியன் எனநின்று பெயரும்
வடிவுமி லாதசெம் சொருபம தருள,
மங்கையர் மகவுபொன் மயக்கம தொழித்தே
மண் இடை மனிதனுய் வந்துநல் வளத்தால்,
பங்கமில் திருக்களர் உறைவீர குருவே
பதம்தரத் திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

தாரகம் ஆயதோர் பிரமத்தை அறியத்
தயக்கம தின்றிய சமயமீ தெனவே,
நாரகம் கொண்டுனை நம்பிவந் தடைந்தேன்
நாயக வீரசே கரதவ நாயேற்,
காரண முடியினில் அமர்தரும் அதனை
அறிந்தினல் ஒழிவின்ப அடைவினை அடைய,

தாரணி தனில்ஒரு விரகினைத் தரவே
தயையுறும் குருபள்ளி எழுந்தருளாயே. 7

நூல்பல கல்லெனும் நோன்மைகொள் உரையை
நோக்கிலேன் சான்றவர் இனத்திரு எனுமோர்,
வாலிய உரையையும் மதித்திலேன் ஐயோ
மாமறைப் பொருளுறும் வழியறி வேனே,
தாலம தனில்உயர் தருவீர குருவே
தத்துவம் தெரிவகை சார்ந்தெமக் கருளக்,
கோலிநல் வயல்வளம் கொழிதிருக் களர்ஊர்க்
குலபதி திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

நங்கையர் நவில்மொழி நன்றெனக் கருதி
நாட்களை அவத்தினில் கழித்துற வாடி,
இங்கியல் வழியறி யாதுழல் வேனை
இறைவீர அடிசிரம் இருத்திக்கண் பார்த்தே,
பொங்குமோர் இயல்பாகப் பொருந்துவ தாம்மா
புறம்பிற பலவியல் பொருந்துவ என்றே,
சங்கைய தறச்சொலி எனைத்தனி ஆளத்
தரைவரு வோய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

வேரியம் கமலமோ விரிந்தன இரவி
விரைந்தனன் பறவைகள் விரைந்தன விசும்பில்,
பேர்இயல் பிறப்பதை ஒழிப்பது போலப்
பிலத்தினில் சென்றன நாகங்கள் எல்லாம்,
கூரிய நின்திரு வாக்கியம் கொண்டே
கோதறு தத்துவ மசிப்பொருள் தேர்ந்தோம்,
நேர்இயல் திருக்களர் வீரசே கரனே
நின்பதம் தொழப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

—:o:—

திருப் பூவணம், வேதாந்த மடாதிபதி, சத சாஸ்த்ர கர்த்தா
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள் இயற்றிய
திரு எம் பாவை—திருப் பள்ளி எழுச்சி முற்றுப் பெற்றது.

—:o:—

16. திருக் களர் வீர சேகர ஞாந தேசிக சரிதம். 1– 0
17. நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை சத்யார்த்தப் பிரகாசிகை உரை 2– 0
18. கீதா சாரத் தாலாட்டு-லகு சந்திரிகை உரை. 2– 0
19. ஷை குறிப் புரை. 0–25
20. மகா ராஜத் துறவு-மநப் பிரசாதிநி உரை. 2– 0
21. சிட்டாசாரம்-பால போதிநி உரை. 0–50
22. பகதி (வைராக்ய) சதக பத உரை பொழிப் புரை. 1–50
23. ஷை தோத்திர உரை. 0–19
24. வைராக்ய தீப-பத உரை பொழிப் புரை. 0–50
25. ஒன்பது துறவிகள் பாடிய-திரு எம் பாவை-
திருப் பள்ளி எழுச்சி கவி 300. 1– 0
26. திரு எம் பாவை-திருப் பள்ளி எழுச்சி-மணி மாலை
சிறு சுடர் உரை கவி 32. 0–75
27. மந்திரோபதேசம் 8 மந்திரம் உரை. 0–25
28. வாசிட்டம் கவி 2055 2–25. 29. பஞ்ச தசி கவி 800. 0–63
30. விவேக சூடாமணி கவி670 அஞ்ஞவதைப் பரணி கவி500 1–[illegible]0
31. வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி 9 நூல் சேர்ந்தது. 3– 0
32. கைவல்ய நவநீதம் கவி 288 0-56. 33. ஈசுவர கீதை கவி 0–25
34. பகவற் கீதை கவி 545. 1–25. 35. பிரஹ்ம கீதை கவி 0–38